

K 90. výročí naší průmyslové školy.

Člověk se narodí – neví proč?

I my jsme se narodily!

Školy jsme absolvovali – ale proč?

Rodiče, učitelé v nás lásku nabudili!

S hřejivým pocitem v duši vzpomínáme,
jak šel život – co nám dal?
Mládí, školní roky, stavovskou čest objímáme,
to chtěl život – to nám dal.

Tam kde Casanova žil,
tam jsem taky byl.
Pět let jsem se učil,
hornictví můj úděl byl!

S hřejivým pocitem v srdci
se scházíme před branami školy;
nejsme žádní života slavní mudrci,
jsme spolužáci, kamarádi s určitými boly.

Město to bylo i je krásné
z okolí oprámů jejich rybníků,
dýchly na nás chvílky šťastné,
žilo a žije zde hodně lidí – horníků.

Do našich tváří úsměv přichází,
když vidíme jeden druhého,
v naší mysli se teplo nachází,
neboť nás spojuje v životě cosi milého!

Z prachu a bláta jsme povstali,
v prach a bláto se obrátíme,
v matičku zem jsme se zahrabali,
s tím, že dějiny života zvrátíme!

Důl, fárání to byl náš úděl.
 Hornictví se stalo milenkou.
 Krušné hory jak sem je viděl,
 pohladily duši radostí hezonkou!

Dnes při této dlouho očekávané sešlosti	Bojovali jsme na různých postech,
mohu snad za všechny prohlásit,	fárali jsme na různých šachtách,
že život někdy tropí naschvály i hlouposti,	potkávali jsme různé lidi v hojných počtech;
ale naše setkání se nesmí uhasit!	za mastí se stavovali po různých šichtách!

Tak nějak život plynul, šla i léta,
 tak nějak s člověkem i zdraví cvičí,
 muži nestárnou, to víme podle Goetha,
 proto posiluj se každý z nás – ať to fičí!

Na radost tohoto setkání
 přeji všem zdravý duch,
 zůstaňme v kamarádkém nutkání,
 podejme si ruce, městu a škole přejme slávu: Zdař Bůh!

Na počest významného jubilea průmyslové školy v Duchcově věnuje těchto pár řádků její absolvent v roce 1959, emeritní báňský ekonom, havíř, záchranář Ing. Jaroslav Minka.